

har forladt Venstre og er gaaet til Socialdemokratiet. Jeg tror, man kommer Sandheden nærmest ved at sige, at Loven i sig selv indeholder saadanne Bestemmelser, at disse var en Opfordring til Vælgerne om at gøre den Ændring i deres politiske Stilling, som de gjorde. Men selvfølgelig gør de forskellige Partier — ogsaa Socialdemokratiet — ved Valgene Forsøg paa i deres Agitation at faa Vælgerne til at tage et bestemt Standpunkt til de Lovforslag, der fremsættes, og til de Love, der gives, og jeg tror ikke, Venstre danner nogen Undtagelse; i alle de Aar, jeg har deltaget i Politik, har jeg skønnet, at det ene Parti ikke har haft stort at lade det andet Parti høre, og jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Kragh i denne Henseende kan betragtes som nogen Sinke, tværtimod, jeg har altid haft det Indtryk, at det ærede Medlem befandt sig i forreste Linie og ikke var bange for at fremsætte sine Anskuelser paa en saadan Maade, at man kunde være fuldt forvisset om, at han følte sig som Generalen i Angrebet overfor Socialdemokratiet. Det besværer vi os i og for sig ikke over, og det er der heller ikke nogen Grund til, men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Kragh skulde indtage det samme Standpunkt og holde sig — hvad han for Resten til syvende og sidst ogsaa sagde vi skulde — til det rent saglige.

Det ærede Medlem sagde: Lad os nu tage Sagen sagligt og diskutere den, saaledes som den ligger, og det føler jeg mig ogsaa i stærk Grad opfordret til trods de uvenlige Bemærkninger, der er gjort af det ærede Medlem overfor mit Parti og overfor det Forslag, der er fremsat. Jeg ved nu ikke, hvor langt det ærede Medlem vil være i Stand til at gaa ad Saglighedens Vej, thi umiddelbart efter, at han havde opfordret til den saglige Diskussion, lod han mig forstaa, at han ikke tog mit Forslag alvorligt; det var et rent og skært Paredeforslag, det var Camouflage, og jeg kunde paa Forhaand vide, sagde han, at de Satser, jeg havde indført i Lovforslaget, aldeles ingen Mulighed havde for at blive gennemført. Det var det ærede Medlems Opfattelse, at jeg heller ikke havde fremsat Forslaget med noget som helst Haab om at faa det gennemført med disse Satser; men naar jeg havde stillet Satserne op, som jeg havde gjort, var det naturligvis for at dække over et Tilbagetog, som Socialdemokratiet skulde gøre paa andre Punkter i Lovforslaget. Jeg synes egentlig ikke, det var rigtig saglige Bemærkninger, det ærede Medlem her fremførte, men i høj Grad var agitatoriske Be-

mærkninger, som overfor Befolkningen skulde give det Udseende af, at det, som Socialdemokratiets Regering her fremsatte, i Virkeligheden ikke var alvorligt ment. Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Kragh, at jeg virkelig har troet, der var Mulighed for at naa til en Forstaaelse om de Satser, der her er foreslaaet. Jeg har haft saa meget mere Grund til at nære Haab om det, som jeg maatte tro, at jeg paa Forhaand havde det ærede Medlems Tilslutning dertil, thi Forholdet er jo dette, at det ærede Medlem Hr. Kragh i sin Tid her i dette høje Ting har fremsat Forslag om Satser, der paa mange Maader endogsaa var højere end de Satser, jeg her har foreslaaet; men det ærede Medlem har ikke kunnet gennemføre dem, thi hans Parti maatte den Gang, formentlig tvunget af det ærede Medlem Hr. Vesterager eller af Folk med lignende Anskuelser, opgive dem.

Det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte, indeholdt f. Eks. en Bestemmelse om, at i Flækkerne og i Landkommunerne skulde der være tre Skalaer, som Kommunerne med Amtsrådets Billigelse kunde vælge for 5 Aar ad Gangen, og den første Skala indeholdt den Bestemmelse, at Ægtepar, hvoraf begge var fyldt 65 Aar, skulde have 840 Kr. aarlig. Jeg har kun dristet mig til at foreslaa 720 Kr. Ogsaa dette havde det ærede Medlem Hr. Kragh Forslag om, thi i hans anden Skala havde han stillet Forslag om, at man skulde begynde med de 720 Kr., jeg her har foreslaaet. Jeg kunde give andre Vidnesbyrd fra samme Lovforslag om, at det aldeles ikke er udenfor det sagliges Omraade, jeg finder mig, naar jeg har stillet Forslag om de Satser, her er Tale om, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Kragh i Stedet for at sige, at jeg kun har stillet disse Forslag for at vildlede, for at camouflere, skulde sige: jeg vil gøre mit bedste for at faa disse Satser vedtaget, fordi de i hvert Fald delvis er i Overensstemmelse med de Satser, jeg i sin Tid selv var med til at foreslaa den høje Rigsdag at vedtage. Nu er det jo saaledes, skulde jeg tro, at det ærede Medlem Hr. Kragh dog nærer nogen Kærlighed til det Forslag, han fik gennemført i 1922, som paa visse Punkter indeholdt en væsentlig Forbedring af de bestaaende Understøttelsesforhold for de gamle, og det ærede Medlem skulde derfor kunne være tilfreds med, at de Mangler, der er ved Lovforslaget, bliver rettet, saaledes at den Utilfredshed, der nu er hos de gamle, der faar for lidt, kunde fjernes, og det kunde staa for alle som en Sandhed, at den Lov,